

Arunáčala!

Dárce Nithyanandy

Arunáčala dárce Nithyanandy

Publikoval: KAILASA's Nithyananda University Press | Copyright © 2021

První vydání v češtině: červenec 2021

Nithyananda University

9720 Central Avenue, Montclair, CA 91763 USA

www.nithyanandauniversity.org

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být

reprodukována, distribuována nebo šířena v jakékoli formě nebo

jakýmikoli prostředky včetně fotokopírování, záznamu nebo jiné elektronické

nebo mechanické metod bez předchozího písemného souhlasu vydavatele.

Arunáčala!

Dárce Nithyanandy

*"V mystice Arunáčaly zní nejvyšší pravda.
Když budete hluboce naslouchat, uslyšíte ji."*

*Nejvyšší představitel hinduismu, Jagatguru Mahasannidhanam,
Jeho božská svatost Bhagavan Nithyananda Paramashivam*

Verše v této knize vznikly z hluboce inspirujících vzpomínek na dětství Nithyanandy a z Jeho hlubokých vyjádření o Arunáčalovi, která vyslovil při hovorech se svými žáky. Tato inspirující práce je snahou vést každého jednotlivce k prožitku božského mysticismu svatého energetického pole, kterým je Arunáčala.

Paramahansa Nithyananda se narodil v Tiruvannamalai, ve svatém městě a v zemi svatých hor Arunáčaly v Jižní Indii. Pochází z uctívané linie osvícených mistrů této božské země.

Legenda Arunáčaly: Šiva vyřešil spor mezi Višnuem a Brahmou

Tiruvannamalai je malé město v jižní Indii ve státě Tamil Nadu a je rodným městem Paramahamsy Nithyanandy.

„Tiru Anna Malai“, jak by se mělo správně nazývat v čisté tamilštině, znamená „uctívaná nepřístupná hora“. Toto jméno nebylo tomuto městu dáno proto, že se tam nachází vysoká a mocná hora, která je spíše středně vysokým návrším, ale kvůli duchovní konotaci, kterou toto místo mělo pro věřící a duchovní hledající. Celé městečko se rozvíjelo kolem hory a „gírivalam“, neboli obcházení hory, se považuje za posvátnou činnost vysoké duchovní hodnoty.

V sanskrtu se této hoře říká „Arunachala“, což v doslovném překladu znamená „nehybná ranní hvězda“, zjednodušeně „červená hora“, možná s odkazem na její načervenalý odstín. Aruna, ranní hvězda, je vozatajem boha Slunce jménem Surya. Aruna řídí Suryův nádherný vůz, který je zapřažen do sedmi bílých koní.

Říká se, že mudrci od nepaměti žili v jeskyních a na svazích hory Arunáčaly, která je posvětila a následně oni posvětili ji. Adi Shankara, velký svatý hinduistický reformátor, popsal Arunáčalu jako horu Meru, nepřístupné srdeční centrum Pána Šivy. Arunáčala se odhaluje jako neobyčejná hora. Ve své nadčasové majestátnosti, zahalena rouškou tajemství, která staletí legend jen prohloubily, je přítomnost Arunáčaly více duchovní než fyzická.

Velký osvícený mistr Bhagavan Sri Ramana Maharishi nazývá Arunáčalu „duchovním středem světa.“ Lidé ze všech koutů světa obcházejí tuto uctívanou horu při hledání útěchy.

Ne nadarmo je Arunáčala známá jako „kopec, který láká“. I obyčejný cestovatel, jakmile jednou spatří Arunáčalu, je nevysvětlitelně přitahován, aby znovu a znovu přebýval v její posvátné přítomnosti. Hledající běžně pociťují tento zvláštní prožitek, známý jako „volání Arunáčaly“, i dnes.

Legenda Arunáčaly a příběh chrámu Arunachaleshwara, který je ústředním bodem města Tiruvannamalai, zní takto:

Ve starověké hinduistické mytologii existuje příběh sporu mezi Pánem Brahmou - stvořitelem - a Pánem Višnuem – udržovatelem - o to, kdo z nich je důležitější. (Brahma a Višnu jsou dva ze tří bohů, kteří tvoří trojici hinduistického panteonu božství.) Nebyli schopni vyřešit spor mezi sebou. Nebyl nikdo, kdo by tento konflikt vyřešil, kromě Pána Šivy – obnovitele a třetího člena této božské trojice.

Šiva se před nimi objevil ve své vishwaroopě - kosmické podobě - jako nekonečný paprsek světla. Dva konce paprsku, kterými byly jeho hlava a jeho nohy, nebylo vidět. Podíval se na ně a řekl: „Ten z vás, který najde jeden z mých konců, je větší.“

Brahma na sebe vzal podobu labutě a vyletěl směrem k Šivově hlavě. Višnu směřoval dolů jako kanec a zabořil se do země, aby našel Šivovy nohy. Hledali mnoho yug (věků). Po velkém úsilí si Višnu uvědomil, že nedokáže najít to, co hledal, a rozhodl se odevzdat své ego Šivovi. Řekl Šivovi, aby mu odpustil jeho aroganci ve snaze najít hranice božské podoby. Šiva mu požehnal za jeho poctivost. Brahma však nemohl své selhání přijmout.

Cestou vzhůru viděl padat květ (pandán neboli taazham poo) a zeptal se ho, odkud padá. Květ řekl, že padá ze Šivova ucha. Brahma se zeptal: „Jak dlouho už cestuješ?“ Květ odpověděl: „Padám už čtyři tvé životy!“ Brahma byl šokován a uvědomil si, že nemá naději najít Šivovu hlavu, ale přesto stále nechtěl přijmout své selhání.

Rozhodl se, že řekne Šivovi lež o nalezení tohoto květu na jeho uchu. Poté květ požádal, aby vydal svědectví, že ho snesl ze Šivovy hlavy. Květ zaváhal, ale Brahma ho přesvědčil, aby tuto lež řekl s tím, že Šiva to stejně nebude vědět. Květ, který neměl na výběr a bál se odmítnout Brahmou - Pána všeho stvoření - souhlasil. Když se Brahma vrátil k Šivovi, který znovu přijal svou normální podobu, oznámil mu, že viděl jeho hlavu a přinesl si tento květ jako svého svědka.

Šiva okamžitě věděl, co se stalo, a pocítil hněv kvůli lži, která mu byla řečena. Potrestal Brahmou slovy: „Za lež, kterou jsi pronesl, už tě lidé nikdy nebudou uctívat.“ Květ pandánu potrestal slovy: „Ty nikdy nebudeš používán jako dar pro mé uctívání.“ Dodnes nejsou žádné velké chrámy zasvěceny Brahmovi, stvořiteli, a květ ani ovoce pandánu není nikdy nabízeno Šivovi při uctívání. Brahma si uvědomil svou chybu a usiloval o Šivovo odpuštění. Višnu i Brahma požádali Šivu, aby si ponechal svoji formu tohoto světelného paprsku, aby požehnal vesmír.

Na jejich žádost se Šiva v této podobě božského světla stal Arunáčalou*, zářící horou, a převzal podobu Šiva lingy (božstva ve tvaru kopule, které symbolizuje Šivu) v chrámu v Tiruvannamalai nazývaném Arunachaleshwara.

**Poznámka překladatele: hinduismus hovoří o Arunáčalovi jako o mužské bytosti – ten Arunáčala.*

Chrám Arunachaleshwara: největší chrám Šivy

Šiva linga byla v tantře popsána jako konečná forma toku kosmické energie. Představuje dokonalé spojení mužské a ženské energie.

Člověk nepotřebuje jinou bytost, aby v sobě prožíval energii blaženosti. Pokud se ponoří do hlubin své bytosti, může ji zažívat jako neustálé prudké přílivy a odlivy, které v něm bezpříčinně stoupají a klesají. Lokalizovaný vrcholný energetický prožitek, ke kterému dochází prostřednictvím spojení s jinou bytostí, může být velmi dobře prožitkem každé tělesné buňky bez přítomnosti jiné buňky. Energie nemusí být rozptýlena druhou bytostí, ale může být udržena uvnitř sebe sama jako věčný a extatický tanec. Tento fenomén je to, co představuje Šiva linga - konečná forma Boha stvořená k uctívání.

Šiva linga symbolizuje tok energie, ke kterému dochází, když se Existence spojí sama se sebou a vytváří vlny blaženosti, které stoupají a klesají uvnitř, nikoli směrem pryč. Je to konečný symbol stavu samadhi, kde je už jen existence blaženosti.

Chrám Arunachaleshwara v Tiruvannamalai je největším chrámem Šivy v Indii. Je to jedno z pěti posvátných míst v jižní Indii, kde je umístěna Šiva linga. Zde je Šiva uctíván ve své základní formě ohně jako jeden z pancha bhutas - pěti elementů přírody. Těchto pět elementárních energií je země, voda, oheň, vzduch a éter.

Dalšími místy s chrámy, kde je Šiva uctíván, jsou: Chidambaram, kde je Shiva uctíván jako éter nebo vesmír, Kalahasti, kde je uctíván jako vzduch, Kanchipuram, kde je uctíván jako země, a Tiruvanaikkaval, kde je uctíván jako voda. Rovněž se věří, že Šiva se zde v Arunáčale zjevil své manželce Parvati jako ohnivý sloupec v den Kartikai Pournami (Kartikai je tamilský měsíc listopad až prosinec a Pournami je úplněk) a naplnil její touhu se s ním spojit.

Chrám Arunáčaly byl v 7. století opěvován v písních tamilského světce Tirugnana Sambandara a předpokládá se, že existoval již dlouho předtím. Ve starověkých tamilských verších je zmíněno, že pouhá vzpomínka na Arunáčalu zajišťuje osvobození! Taková je velikost této hory.

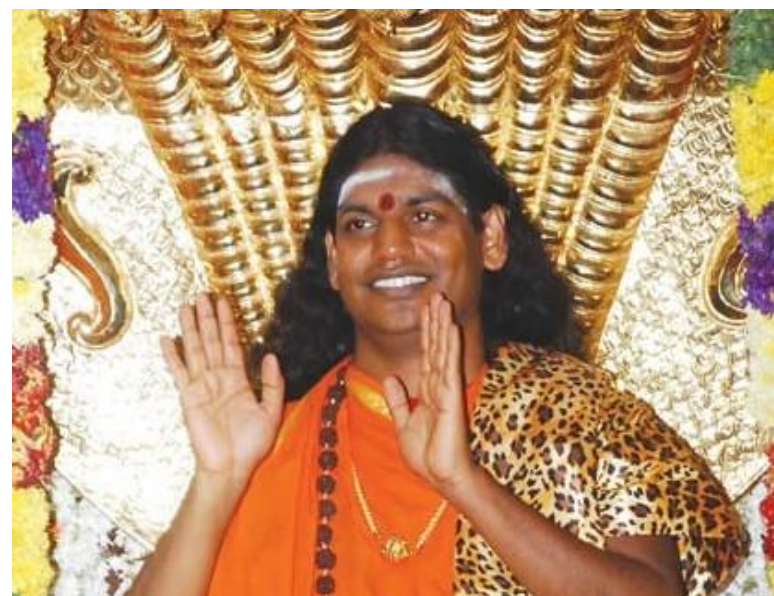
Mystická stezka, překrásná cesta
kolem hory světla
vyvolává nevysvětlitelnou touhu
a vtahuje duši do modlitby... za co?
Pozvedá k vrcholu vědomí
a zdá se, že volá: "Pojď, mé drahé dítě, ..."

Ze všech koutů města
navždy přístupný zrakům hledajícím
pronásleduješ duši každou štěrbinou.
Copak nejsi tím, kdo osvobozuje
jen při pouhé vzpomínce na Tebe?
Ó, Arunácalo!

Skrze formu ohně, drahý,
ochraňuješ oddané hledající útočiště.
Jako chladivý stín, drahý,
uzdravuješ bolavá srdce
a mé zrození činíš úplným.
Vtahuješ mě do Božství...
Ó, Arunáčalo!

Tvá nehybnost promlouvá milionem slov,
píše je přímo do Tvého srdce.
Vyznačuje transcendentální slávu,
která, jak se zdá, zahrnuje každou radost světa.
Ó, Arunáčalo!

Ó, jedinečný klenote! Proč těkává mysl nedokáže pochopit,
že neexistuje nic většího než Ty.
Není nic víc, co by se dalo objevit,
než že Ty jsi matka, otec, milý,
a také mistr, který v blaženosti osvobozuje...,
že vztahy jsou jen klam
a Ty jsi jediný, kdo vytváří pouto,
jen proto, abys nás osvobodil. Ó, Arunáčalo!

Pomoz mi rozbít skořápku mého ega,
která mi dává pocit, že jsme odděleni.
Pomoz mi ponořit se do oceánu Tvé lásky
a spojit se s Tvou nehmotnou podobou.
Jsi tak blízko, a přece tak daleko.
Osvobod' mě od této klamné oddělenosti.
Ó, Arunáčalo!

Jsi horou, magnetem,
vyzařováním lásky,
máš podobu ohnivě lingy,
a žehnáš Brahmovi a Višnuovi
a každé další duši
ze svatého města Arunáčaly.
Ó, Arunáčalo!

Jsi srdečním centrem vesmíru,
kde Šiva navěky přebývá
a láká hledající
do mystické říše věčnosti.
Vtáhni mě do sebe, ať Tě dosáhnu
a splynu s tím, co je za hranicí všeho. Ó, Arunáčalo!

Mohu odolávat, aniž bych si to uvědomoval.
Neohlížej se na to, ó, Arunáčalo.
Slyš jen mé vědomé volání
a zbav mě mysli
držící mě v oddělenosti od Tebe. Ó, Arunáčalo!

Sežehni mou vinu, hněv, chtíč a žárlivost,
které, zdá se, zakrývají Tvou milost vůči mně.
Uklidni mou mysl, abych měl na cestě k Tobě
pocit uvolnění, ó, Arunáčalo!

Jak dlouho zůstat v klamu,
kolik ještě zbývá, abych Tě dosáhl?
Říkám si, jak dlouho ještě
a Ty říkáš, že je to okamžik.
Požehnej mi tedy, abych se přiblížil
tomu jedinečnému momentu. Ó, Arunáčalo!

Vezmi mě do říše,
kde je ticho beze slov...
Vezmi mě do mého já,
skutečné přirozenosti Tebe i mě.
Nech mě prožívat Tvou dokonalost
a mé skutečné já...
Už žádné chřadnutí z nevědomosti.
Ó, Arunáčalo, smiluj se.

Přešly roky promarněné v oddělenosti
a já stále putuji Tvým prostorem,
nevšímavý k Tvé láskyplné milosti.
Ohlížež se na mou bytost, ne na mou mysl.
Modlím se k Tobě, ó, Arunáčalo!

Jak odstraňuješ naši třívrstvou karmu
a osvobozuješ nás od cyklu zrození,
požehnej nám, aby naše činy vycházely z inteligence,
abychom mohli oklamat naše smysly, ó, Arunáčalo!

**karma – nenaplněné skutky, kvůli kterým opakovaně vstupujeme do cyklu zrození a smrti.*

Když Tě spatříme na naší stezce, staneme v úžasu
a utopeni v Tvém majestátu,
tajeme při pohledu na Tvou sladkou tvář.
Sved' nás, ó, milovaný,
abychom se mohli zamilovat a pozvednout
a zažít radost Tvé reality! Ó, Arunáčalo!

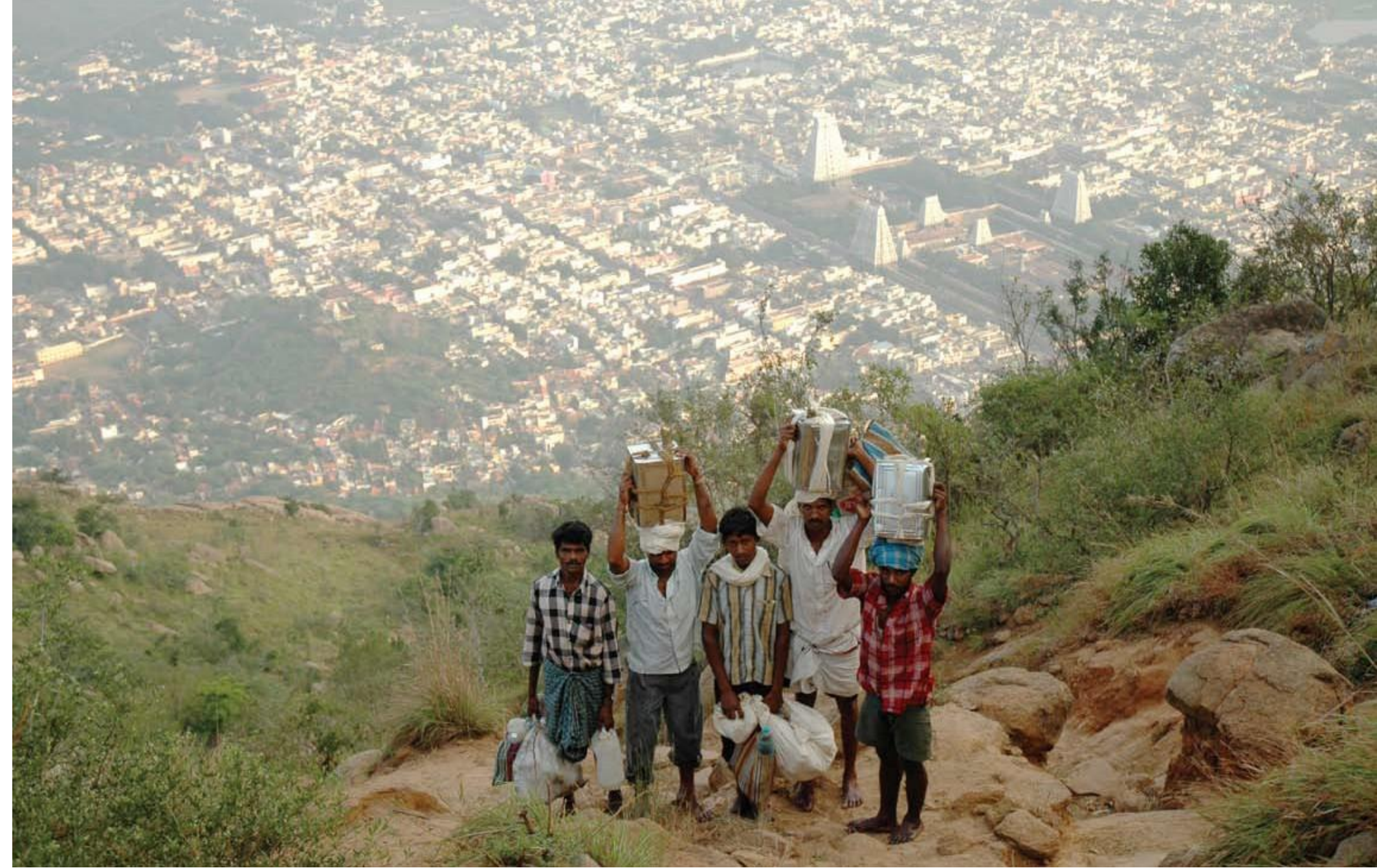

Jako jedna vlna za druhou
dravě přicházejí a odcházejí myšlenky.
Ta bouře je příliš silná, než aby se dala snést.
Jak jen je možné se posunout
od hrubého k jemnému
jinak, než s Tvoji milostí... ó, Arunáčalo?

Při hledání Tvého mystického sídla
nám přines zralost a osvobod' nás
od naší vlastní mysli a podmiňování,
kterých se držíme s takovým
přesvědčením.

Ohnivá horo Satya jugy,
rubínová horo Treta jugy,
zlatá horo Dvapara jugy,
kamenná horo Kali jugy,
ó, Arunáčalo!
Povstal jsi jako svatá božská hora,
jako Nithya Arunachala Shiva! Shiva!

**Nithya – věčný*

**Yuga – věk (éra) světa podle hinduistické kosmologie.*

Slunce, Měsíc,
ti, jenž přebývají na Zemi a v Nebi,
nejvyšší jogíni osmi základních směrů,
Tě dosahují ve věčné blaženosti.
Ó, Hara Hara Shiva Shiva
Nithya Arunachala Shiva!

Jen Ty můžeš navodit hlubokou odevzdanost
v těle, mysli a duši
a vzít nás k sobě,
ctěný Arunáčalo!

Tvými strážci je osm lingamů:

Indra Linga na východě,

Agni Linga na jiho-východě,

Yama Linga na jihu,

Nirudhi Linga na jiho-západě,

Varuna Linga na západě,

Vayu Linga na severo-západě,

Kubera Linga na severu

a Isanya Linga na severo-východě.

Na oplátku jsi Ty strážcem našim... jak požehnaní jsme!

Ó, Arunáčalo!

Jsi vtělením pěti prvků,
sídlem andělských bytostí,
siddharů, munis, rišiů, yakshas a gandharyas.
Odevzdání Tvému objetí, plující v blaženosti,
vyhřívají se v jednotě s Tebou.
Ó, Arunácalo!

Aruna - červený nebo ohnivý jako Slunce,
Achala - nehybný jako hora.
Nehybná hora ohně moudrosti jsi Ty,
jenž rozsvěcuješ každou bytost svým ohněm...
Ó, Arunáčalo!

Obejít Tě v pondělí nás osvobozuje od života a smrti,
v úterý od pochybností a úzkostí ve hmotném světě,
ve středu nám přináší velkou moudrost a pochopení,
ve čtvrtek přitáhne veškeré dobro v tomto *samsara sagara* – oceánu života,
v pátek nám přináší nejvyšší prožitek vnitřní blaženosti!
V sobotu odstraňuje strach ze skrytých vlivů a přináší nám osvětlení,
v neděli nám přináší objetí energie boha Slunce v nás.
Jak nesmírně jsme požehnaní, ó Arunáčalo!

Putující žebráci u Tebe přebývají,
věčně ponořeni do Tvého jména.
Blaženě se potloukají v Tvém prostoru
v míru a klidu, nepoznaní,
uhnízdění jak v matčině lůně
se posunují od osamělosti k samotě.

Zažívají záblesky svého skutečného stavu blaženosti,
který měli v matčině lůně -
zlatém věku nevinnosti -
poskvrněném prutem klamu,
když se zrodili do této *samsara sagara*,
ó, Arunáčalo!

**samsara sagara – oceán života a smrti.*

Jako kráva chodící kolem kůlu
ve zmenšujících se kruzích jen aby zjistila,
že už se nemůže pohnout dál,
že provaz došel ke konci a spočinul v
odevzdání,
nejsi i Ty tím,
kdo zkracuje mysl, jež kolem tebe krouží,
aby ji nakonec uvěznil,
aby mohla spočinout v Tvém nádherném já
navždy osvobozena od svého vlastního já?

Všechna naše snaha jen být je odměňována Tvou čistou milostí,
jíž je Tvůj nekonečný soucit,
takže každý krok, který směrem k Tobě učiníme,
Ty učiníš krokem k našemu vlastnímu já.
Měníš oddanost k Tobě na oddanost k našemu já,
abychom se probudili do hluboké jednoty
s Tebou i vším ostatním.
Ó, Arunáčalo!

Sídlíš na Zemi jako ohnivá hora,
jako Shiva Linga Arunachaleshwara,
jako osvícený mistr v různých podobách
více než tisíce let...

Jsi ztělesněným soucitem
pro ty, kteří touží
jako Arunadri, Sonadri...

108 jmény jsi oslovován oddanými
pějícími o Tvé slávě, ó Arunáčalo!

V této božské zemi, kterou sis vybral,
abys manifestoval svou nádhernou podobu hory,
jsou požehnaní ti, kteří se kolem Tebe pohybují
vědomě či nevědomě,
od rána do noci, každý den v roce,
ponořeni do čehokoli,
ale s ušima, která vždy slyší Tvé božské jméno,
věčné požehnání od Tebe, ó Soneso!

Znič mě, Arunáčalo,
ať už nejsem,
ať jsem Ty,
Mahadeva, Shiva!
Ó Arunáčalo!

Jsi sídlem tisíců osvícených bytostí,
jsi Božská matka a duchovní inkubátor...
Jsi místem pokání upřímného hledajícího,
jsi horou pěti barev...
Ganga a jiné svaté řeky
proudí v tvém klíně.
Nandana, zahrada samotného Indry,

je Tvůj prales.
Svou přítomností na planetě Zemi
vyzařuješ možnost pro každou bytost,
aby zachytila jiskru vnitřního světla.
Ó, Arunácalo, dej mi milost!

Copak nejsi zhuštěním světa,
který Tě obklopuje...,
světem obíhajícím kolem Tebe?
Jaké máme štěstí,
že Tě máme jako horu světla!
Ó, Arunáčalo!

Jako Arunachaleshwara a matka Annamalar ses manifestoval v chrámu pro nás, abychom Tě uctívali a modlili se za Tvou milost, která zaručuje dobrodiní ne dříve, než je o ně požádáno, a udržuje padlá srdce a znovu je pozvedá, ó Arunáčalo!

Dal jsi Adiseshovi sílu nést Zemi,
požehnal jsi Devas, aby zvítězili nad Asuras.
Obnovil jsi mnoho hříšníků do jejich nejčistší formy,
požehnal jsi nám ještě předtím, než jsme o to požádali.
Ó, Arunácalo!

**Devas jjsou božské bytosti, Asuras jsou démoni.*

Jsi větší než Meru
nebo Kailash, nebo dokonce Mandara,
Tvé vody jsou svatější než Ganga.
Ptáci, zvěř a jiné živé bytosti,
které u Tebe přebývají,
jsou posvátnější než Božské bytosti,
které nám žehnají shora.
Ó, Arunáčalo!

Bohatství ani poznání tě nepřitahuje,
jen láska a odevzdanost.
Ničíš naše ego poznání
a pýchu bohatství
a děláš z nás bytosti čisté lásky.
Ó, Arunáčalo!

Nebylo to snad na korálové hoře Tvého božského prostoru,
na které Božská matka usedla v meditaci,
prožila explozi světla
a splynula se svým Pánem vlevo vedle sebe,
což svět oslavuje
jako Festival světel?
Nech mě splynout s Tebou
skrze odříkání jakéhokoli rozměru, budeš-li si přát,
protože nevím, co je třeba udělat.
Dej mi milost, ó, Arunáčalo!

Mezi teoriemi a odhaleními
o velkém třesku a černé díře
sedíš Ty se svými jiskřivými očima.
Exploze a rozpady
se uskutečňují v Tvém samotném srdci
jako *Ananda Leela!*
Copak není pravda,
že se dějí i v mém těle
a Ty sám jsi mou duší, ó, Arunáčalo?

**Ananda Leela – blažená božská hra*

Jsi univerzální já
s převažujícím božským světlem
a spravedlností, která vzkvétá.
Přitahuješ každého hledajícího
z každého kouta tohoto světa
k věčnému naplnění.
Ó, Arunáčalo!

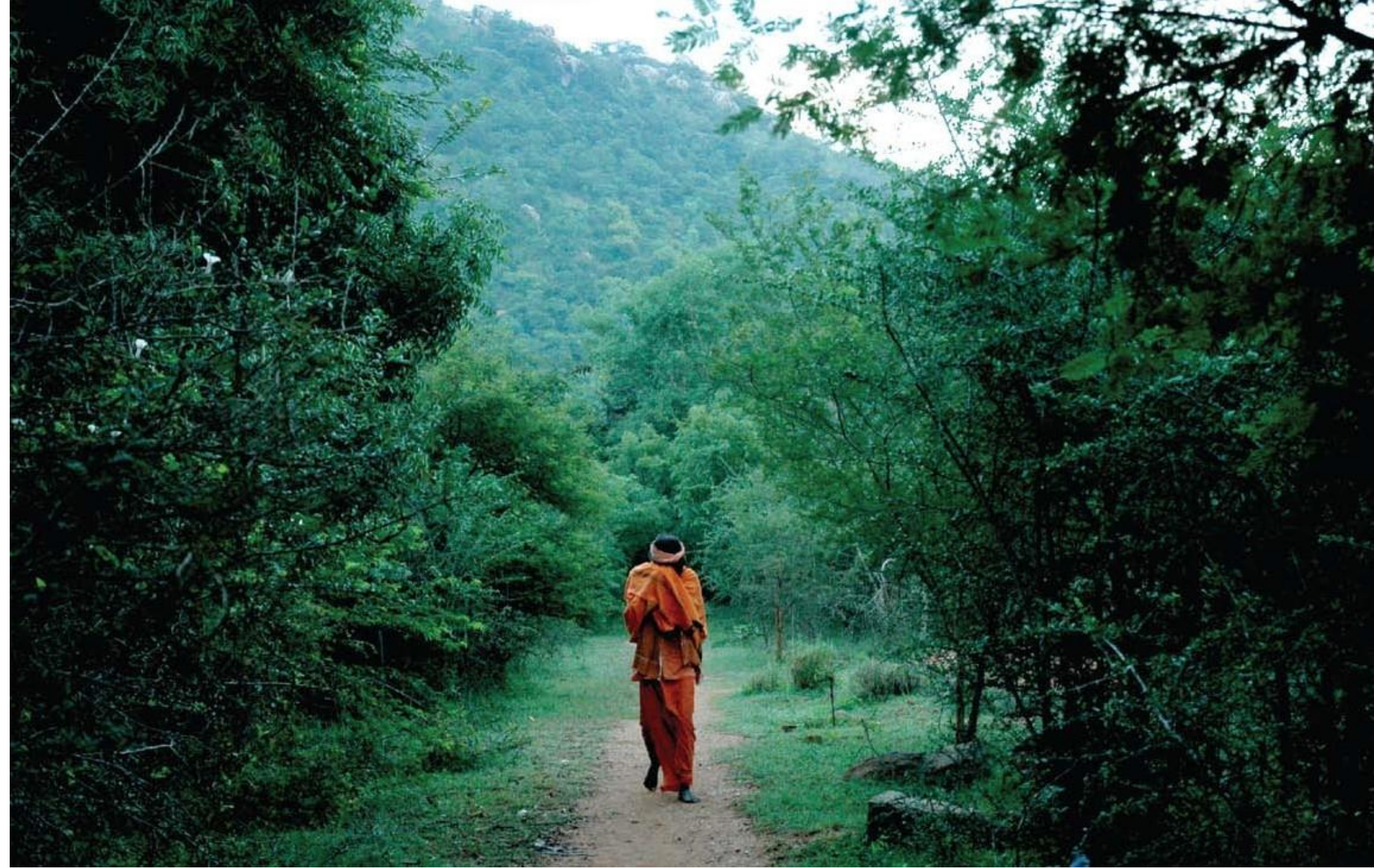

Nejsi snad manifestací energie
a plností poznání?
Tak proč Tě nemohu dosáhnout
skrze temnotu své nevědomosti?
Kéž se jen vyhřívám v Tvé slávě
a pozvedám v Tvé blaženosti
jako zářivý kousíček Tebe, ó, Arunáčalo!

Jak Tě obcházejí miliony lidí
v den zářícího novu Měsíce,
rozjitrňuješ putující mysl,
přinášíš vyšší vědomím do já
a otevíráš cestu k nejvyššímu prožitku
sebe-osvícení, ó, Arunáčalo!

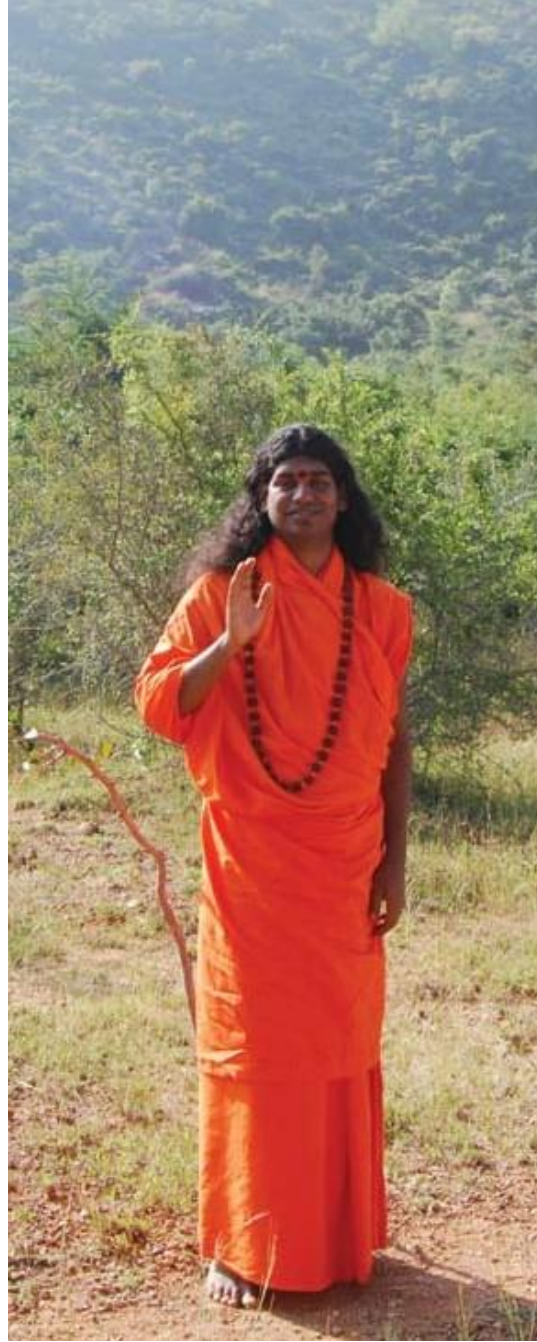
Každá trhlina v Tvém já,
zdá se, rezonuje s pravdou
a nevysvětlitelným tajemnem
rozpohybuje samotnou bytost.
Vede vědomého
do hlubin neznáma,
aby objevil, že Ty a já
nejsme dvě různé věci, ale jedna...
Arunachala Shiva!

Jsi věčná přízeň,
která prostupuje tímto univerzem v každém okamžiku.
Jsi také smrt a nemoc,
jež v životě přicházejí.
Kéž vše vidím jako rovnocenné a příznivé
a dějící se v Tvé samotné bytosti. Ó, Arunáčalo!

Když mě úspěch přestává ohromovat
a upadám do deprese svého bytí,
nech mě pocítit Tvou obklopující přítomnost
a řídit se Tvým voláním, ó, Arunáčalo!

Přes den, když kolem Tebe plují oblaka,
a v noci, kdy Tě zdobí srpek Měsíce,
stále vyzařuješ světlo,
které skrze oblohu proniká do vesmíru
s intenzitou dvanácti vycházejících Sluncí,
ale bez žáru - jen světlo. Ó, Arunáčalo!

Zůstáváš bez pohybu,
a přece jsi příčinou pohybu všeho.
Jsi Bohem touhy,
a přece sám bez tužeb.
Nech mě rozplýnout se v Tobě oddaností.
To je jediná moudrost, ó, Arunáčalo!

Jak se kolem Tebe pohybují hvězdy v čiré slasti
a ani oceány, ani vítr, ani oheň se Tě nemohou dotknout,
koho zajímá jméno nebo sláva?
Kéž splynu jen s Tebou, ó, Arunáčalo!

Kéž nejsem arogantní a nezapomínám na Tebe
ani v okamžicích největšího klamu.
Kéž na Tebe vzpomínám s největší úctou
jako na svého Boha a zachránce
v tomto mém životě, ó, Arunáčalo!

Třes samotnou mou bytostí,
dokud mě všechna faleš neopustí,
ať se mohu pozvednout v čistotě
a souznít s Tebou, ó, Arunáčalo!

Jen pouhé poskytnutí stravy Tvým putujícím asketům
se považuje za čin, kterému jiný není roven.
Tak proč jsem v tak těžkém klamu
ohledně Tvé velikosti?
Ukaž mi, že Ty jsi ten,
kdo tvoří, udržuje, ničí, zastírá a osvobozuje
v čisté božské hře, Nithya Arunachala Shiva!

Nehmotný ve hmotě,
němý ve slovech
věčný v čase... jsi Ty.

Ó, Arunáčalo!

